Влада – Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 144 (1644) ♦ Вівторок, 5 серпня 1997 року ♦ Ціна договірна

Уряди змінюються, а борги залишаються

За перше півріччя нинішнього року на соціальний захист населення було спрямовано урядом понад 2 мільярди гривень. Звісно, це мізер, адже великою залишається заборгованість із виплати пенсій — на 1 серпня нинішнього року вона становила 1 млрд. 470 млн. гривень.

Нині в Україні більш як 14,5 мільйона пенсіонерів. За оцінками віце-прем'єр-міністра з питань соціальної політики Миколи Білоблоцького, на тисячу працівників, від заробітної плати яких надходять внески до Пенсійного фонду, припадає 794 непрацюючих, тобто пенсіонерів, дітей, інвалідів. У сільській місцевості цей показник у 1,5 раза більший. Майже 3,5 мільйона робітників перебувають у вимушених відпустках, триває спад виробництва. Тож навряд чи можна сподіватися на швидке прояснення на захмареному небі.

Лист на першу сторінку

НАЙЛЕГШЕ — ОБІЦЯТИ...

Редакція «Голосу України» отримала від працівників Зміївської ГРЕС лист і їхню заяву на ім'я Президента України Леоніда Кучми, Голови Верховної Ради України Олександра Мороза, Прем'єр-міністра Валерія Пустовойтенка.

У ньому вони розповідають про ситуацію, що склалася на ГРЕС, і просять оприлюднити заяву. Енергетики не отримують грошей з грудня минулого року. Цікаво, що енергія, яка виробляється, справді, «не залежується на складі». Однак, як стверджується у листі, гроші до людей не надходять, що штовхає їх на акції протесту.

Отож, напевне, високим урядовцям не варто обіцяти наліво і направо, що заборгованість у зарплаті виплатять до 1 листопада, а слід навести елементарний порядок. З'являться гроші в енергетиків, надійдуть і в державну казну. А поки що невідомо, де вони «гуляють» і на кого працюють. Найлегше — обіцяти, найважче — виконати обіцяне. Отож нам цікаво: чи почують, нарешті, голос трудівників керівники держави та уряду?

З цієї причини «Голос України» оприлюднює заяву зміївців на 2-й стор.

МАЛЕНЬКИЙ ЮВІЛЕЙ ВЕЛИКОГО УСПІХУ

АУКЦІОН З ПРОДАЖУ СІЛЬГОСППРОДУКЦІЇ

Днями Українська аграрна біржа відзначила дворіччя свого існування. За цей, здавалося б, недовгий строк подолано великий шлях: розпочавши практично з нуля, сьогодні УАБ посідає лідируюче місце на аграрному ринку України. Мета, яку ставлять перед собою організатори біржі, це — формування в Україні цивілізованого біржового ринку. Надамо слово тим, хто стояв біля джерел створення УАБ і закладав підмурок українського аграрного ринку.

Олександр ТКАЧЕНКО, перший заступник Голови Верховної Ради України:

«Позитивні зрушення в економіці залежать від успішності реформ в АПК»

— Сьогодні кожен по-різному ставиться до АПК і оцінює його місце в єдиному народногосподарському комплексі, але безперечно одне: сільське господарство — основа нашої економіки, і від результатів аграрної реформи залежить економічна стабілізація загалом.

(Закінчення на 3-й стор.)

Врожай-97

Деруть із хлібороба

Важкими видалися нинішні жнива для хліборобів Світловодського району Кіровоградської області.

Напередодні жнив тутешні аграрники поставили на колеса 63 комбайни.

— Хіба то комбайни, — каже заступник голови Світловодської райдержадміністрації Петро Коваленко. — Попрацює кілька годин і ламається, бо багатьом по десять—дванадцять років

Вирішили світловодці послати гінців у Миколаївську та Херсонську області по підмогу. Там пообіцяли техніку, але «постановили»: за роботу віддати 30 відсотків зібраного.

(Закінчення на 2-й стор.).

Мирити будемо активніше

Постійний представник України при Організації Об'єднаних Націй Анатолій Зленко в ході зустрічі з Генеральним секретарем ООН Кофі Аннаном обговорив пропозиції про активне залучення України до врегулювання конфліктів на території колишнього СРСР, повідомляє прес-центр МЗС України. У ході зустрічі обговорювалися також питання співробітництва України та ООН у сфері підтримання міжнародного миру та безпеки.

По давній борг

У Києві перебуває урядова делегація Республіки Киргизстан, яка прибула для переговорів з приводу повернення Україною боргу на суму майже 30 млн. доларів США за поставки промислової продукції. Складність переговорів полягає в тому, що поставки здійснювалися до 1991 року.

P.S.

❍ Дев'ятирічна дівчинка загинула внаслідок паводка в Коломийському районі Івано-Франківської області.

❍ У Чернівецькій області здано в експлуатацію новий магістральний газопровід.

❍ У районі Московської площі у столиці виявлено снаряд часів Великої Вітчизняної війни.

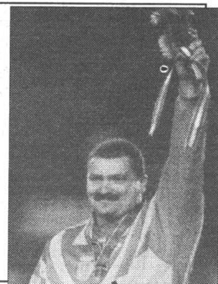
❍ Фонд держмайна розробив нові положення про проведення комерційних і некомерційних конкурсів.

❍ Трьох американських громадян, які надають допомогу дітям-сиротам, нагороджено почесними грамотами Міністерства охорони здоров'я України.

❍ На Тернопільському хлібокомбінаті почав працювати млин із комп'ютерним контролем управління технологічним процесом.

Перше «золото» — українське

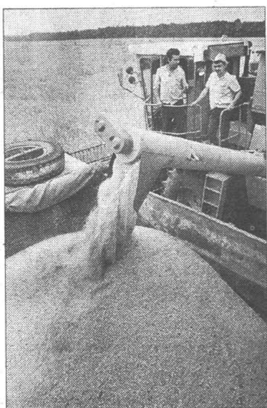
З чудовим настроєм стартувала на чемпіонаті світу з легкої атлетики в Афінах національна збірна України. Перший комплект нагород розіграли чоловіки в штовханні ядра. Золотим став виступ третього призера Олімпіади-96 Олександра Багача з Броварів. Український богатир штовхнув снаряд на позначку 21 метр 47 сантиметрів.

На знімку: чемпіон світу Олександр Багач.

Матеріали спортивної добірки читайте на 8-й стор.

Врожай-97

Деруть із хлібороба

(Початок на 1-й стор.).

Імпортна техніка не дуже розженеться на світловодських полях, 70 відсотків з яких похилі. То на рівнині «Джон Дір» розганяється до 8 миль на годину і долає за світловий день 50 гектарів. А на горбистому Придніпров'ї проходить всього 2—3 милі, а втрати майже такі, як у «Донів». Окрім того, він не може підбирати пшеницю й ячмінь, скошені у валки, бо пристосований лише до прямого комбайнування. «Напряму» ж косити ніяк —дощить щодня.

Хоч в районі жнивувати розпочали з середини липня, в обласному зведенні про продаж зерна державі графа світловодців аж до кінця місяця залишалася порожньою. Проте сотні тонн збіжжя попливли за межі району. Розраховувалися господарства з комерційними структурами за взяті в борг хімікати, пальне та інше. Дорогувато обходиться надана матеріальна допомога, бо деруть комерсанти за неї як з рідного батька. Забираючи майже третину врожаю. Хоч і прийнято в травні постанову Кабміну «Про правила використання зерна, виробленого в Україні у 1997 році», господарники вважають, що держава може й почекати, а ось з комерсантами жарти погані.

З'явилося зерно і на світловодських ринках по дві—три гривні за відро. Продають його аграрники прямо з кузовів авто, за дорученням керівників господарств, аби сільгосппідприємствам мати «свіжу копійку».

— А що пробиш, — говорить Петро Коваленко. — Збирати треба, дорога кожна хвилина, а на ремонт техніки коштів немає. От і намагаються щось вторгувати на запчастини. Бо за таких темпів, як нині, ми розтягнемо жнива днів на сорок. А це ж які втрати?

Невідомо чи одержать вирощене зерно як натуроплату й самі хлібороби. Бо підрахунки підрахунками, а конкретні результати говорять про те, що залишиться борг не лише перед державою, а й перед своїми. А аграрники забули, коли одержували збіжжя.

Микола ВОЛОК.

Кіровоградська область.

Читайте уважніше, пане Президент

Працюючи минулого тижня в комітеті, як це передбачено календарним планом сьомої сесії Верховної Ради України, я мав нагоду ознайомитися з офіційними матеріалами про перебування 19 липня 1997 року Президента України Л. Кучми в Херсонській області, зокрема в моєму виборчому окрузі — Каховському районі, а також відгуками щодо цієї події, які надійшли до мене безпосередньо з виборчого округу.

Справді, не можна не погодитися із твердженням Президента України про те, що на Херсонщині люди мають жити найзаможніше, адже тут на одного мешканця припадає землі більше, ніж у будь-якому іншому регіоні України. Вдало висловився Президент, сказавши слово «мають» замість «живуть».

У 1997 році хліборобами Херсонщини — від механізатора до керівника області — було зроблено все можливе, аби одержати гарний за якістю та кількістю врожай зернових. Цьому сприяли й погодні умови.

Однак херсонські аграрії не можуть звести кінці з кінцями у фінансових балансах. Усе це свідчить, що й за такого високого врожаю вони жити краще не стануть. А про те, що мають бути найзаможнішими, як висловився Президент, то й мріяти нема чого. Одне слово, у виробників херсонського зерна «фінанси співають романси».

У матеріалах власного кореспондента «Урядового кур'єра» Інни Косянчук вміщених у № 132 від 22 липня цього року і присвячених поїздці Л. Кучми до Херсонської області, я звернув увагу на таке повідомлення:

«Висловив Президент і свою думку щодо змін до Конституції. «Мене сьогодні дивує позиція Голови Верховної Ради Олександра Мороза, — сказав він.—Президент запропонував співпрацю — разом робити конкретні пропозиції, погодити спільний план дій. А натомість —є продовження сесії, незрозуміло, під яким кутом зору, позиції щодо істотних змін у Конституції. Це конституційний переворот».

Підтвердивши, що бюджет він підпише, адже його чекають регіони, міста, Президент повідомив про свій намір внести пропозицію переглянути деякі його положення, зокрема прямого фінансування парламенту через Національний банк. «Я вже неодноразово казав, що краще б «Діти України» фінансувати напряму. Бо коли брати і для себе трішки з того, чого і так не вистачає, то це все одно, що тягнути залишки порваної ковдри на парламент», — сказав Л. Кучма».

Я дуже вражений, що ці слова були сказані не ким-небудь, а нашим шановним Президентом Л. Кучмою. Це змушує мене зробити деякі уточнення щодо суті цих питань.

1. Стосовно твердження Президента про «конституційний переворот»

Уже невдовзі після прийняття Конституції України різні політичні сили нашої держави почали висловлювати думку про необхідність внесення деяких змін до положень Основного Закону або висловлювали пропозиції, реалізація яких неможлива без змін конституційних норм. Але в офіційних колах ця думка не знаходила підтримки та розвитку.

Офіційно ідея внесення змін до Конституції України вперше пролунала саме на урочистих зборах, присвячених першій річниці Конституції України, у виступі Президента України Л. Кучми, а не Голови Верховної Ради України О. Мороза. Вона знайшла відображення також у Посланні Президента України до Верховної Ради України від 8 липня 1997 року, де сказано:

«Враховуючи складність ситуації в країні та усвідомлюючи важливість надійного законодавчого забезпечення антикризової політики, я готовий розглянути ініціативи про внесення до законодавства змін щодо продовження терміну дії Верховної Ради України строком на один рік. Така готовність пов'язана виняткво з економічною доцільністю. І вона можлива лише за умови конкретних домовленостей між гілками влади про співпрацю в економічній сфері. Вважаю, що за умови підтримки народних депутатів термін повноваження Верховної Ради можна було б збільшити до 5 років, внісши відповідні зміни до Конституції України».

На мою думку, Президент України не відмовиться від цієї ініціативи.

А тепер щодо постанови Верховної Ради України про «незрозуміле», — як висловився Президент, —продовження сьомої сесії Верховної Ради України.

Верховна Рада України 18 липня 1997 року прийняла постанову про продовження роботи сьомої сесії Верховної Ради України. На заключному пленарному засіданні, яке відбудеться 28—29 серпня ц. р., плановано розглянути зазначену ініціативу Президента, аби під час восьмої сесії Верховної Ради можна було б, згідно із вимогами статті 155 Конституції України, законодавчо внести відповідні зміни до Конституції щодо продовження терміну повноважень дії українського парламенту на один рік. Другим питанням під час цього засідання передбачено розгляд Верховною Радою проекту нового виборчого закону.

Згадана постанова Верховної Ради не містить жодних інших пунктів чи підпунктів, закритих для засобів масової інформації. До того ж, інформація про неї опублікована в газеті «Урядовий кур'єр» від 22 липня 1997 року.

Гадаю, Президент України не міг цього не знати. Що, в свою чергу, викликає додаткові запитання: з якою метою було проголошено таку ідею, кому це потрібно тощо?

2. Щодо пропозицій Президента України до Закону України «Про Державний бюджет України на 1997 рік» стосовно «прямого фінансування парламенту через Національний банк»

Розуміючи велику зайнятість шановного Леоніда Даниловича, мені, водночас, не зрозуміло, чому відповідальні працівники адміністрації Президента дезинформують його, подаючи не якісно підготовлені матеріали. Я маю на увазі зміст статті 27 Закону України «Про Державний бюджет України на 1997 рік», де зазначено:

«Фінансування видатків на здійснення повноважень Верховної Ради України, Президента України, Верховного Суду України, Конституційного Суду України та Рахункової палати Верховної Ради України здійснюється з відповідних субрахунків Державного казначейства України в Національному банку України.

Установити, що Національний банк України щодекади зараховує на зазначені субрахунки кошти з основного рахунку Державного казначейства України пропорційно виконанню доходної частини Державного бюджету в межах сум, затверджених Законом України «Про Державний бюджет України на 1997 рік».

Вважаю, наведений мною текст статті 27 закону дає змогу простежити різницю між змістом виступу Президента, де йдеться про фінансування лише Верховної Ради, та змістом зазначеної статті, де передбачено фінансування законодавчої, виконавчої та судової влади України. До того ж, в статті 27 визначено, що фінансування всіх гілок влади має здійснюватися пропорційно виконанню доходної частини Державного бюджету.

Що змусило нас включити цю статтю до закону? Яке значення вона має? Чому Верховна Рада під час обговорення цього закону в стадії законопроекту не погодилася з пропозицією, внесеною урядом, про вилучення статті 27 з проекту?

Для відповіді на ці запитання слід проаналізувати використання Державного бюджету України за 1996 рік. Аналіз свідчить, що законодавчу владу в 1996 році було профінансовано лише на 64 відсотки від обсягів, визначених в Держбюджеті на 1996 рік. Що ж стосується виконавчої і судової влади, то ці показники становили, відповідно, 131,5 та 78,6 відсотка.

Саме з метою недопущення повторення торішніх перекосів і непропорційності фінансування всіх гілок влади було внесено цю статтю до законопроекту. Реалізація її дасть змогу забезпечити рівні умови діяльності законодавчої, виконавчої та судової гілок влади України.

Вважаю, що після мого роз'яснення цього питання Леонід Данилович погодиться з необхідністю включення цієї статті до закону та саме такою її редакцією.

3. Декілька слів щодо фінансування Національної програми «Діти України»

У додатку до Закону України «Про Державний бюджет України на 1997 рік» передбачено фінансування Національної програми «Діти України» загальним обсягом видатків 90042 тис. гривень. Звертає на себе увагу обмежений обсяг видатків на зазначену програму. До того ж, не зрозуміло, з яких міркувань ці вкрай обмежені видатки були розпорошені урядом по семи джерелах, зокрема (тис. гривень):

Міністерство освіти — 88000;
Наука Міносвіти — 70;
Міністерство охорони здоров'я — 1200;
Наука Мінздоров'я — 79;
Мінсільгосппрод — 403;
Міністерство у справах сім'ї та молоді — 50;
Академія медичних наук — 240.

Андрій СНІГАЧ,
заступник голови Комітету з питань Регламенту, депутатської етики та забезпечення діяльності депутатів.

Президенту України Л. Кучмі
Голові Верховної Ради А. Морозу
Прем'єр-міністру України В. Пустовойтенко

Заява

Керуючись Конституцією України та законодавством про працю, звертаємо вашу увагу на ситуацію, що склалася на Зміївській ГРЕС, ГАЕК «Центренерго».

Наш колектив не отримує заробітної плати з грудня минулого року. Внаслідок цього обстановка розпалена до краю. Свій негативний внесок в загострення ситуації зробила приватизація, яка пройшла на Зміївській ГРЕС. Через невиплату зарплати робочі не змогли викупити свої акції. Цим скористалися ділки всіх мастей та викупили акції трудового колективу за безцінь. Але найбільше нас вразили суми, виплачені керівникам Зміївської ГРЕС. Це остаточно підірвало нашу віру в справедливість. Голодні та морально принижені робочі люди більше не можуть потерпати від такого беззаконня. 24 липня 1997 року ми розпочали акцію протесту з приводу невиплати заборгованості у зарплаті та відсутності графіка погашення заборгованості. Ця акція виражається в тому, що експлуатаційний персонал Зміївської ГРЕС не залишає територію до позитивного рішення даного питання. Ремонтний персонал підтримує експлуатаційників та залишає за собою моральне право взяти участь в акції протесту.

З 7.00 ранку слюсар Зміївської ГРЕС М. Клітченко, батько п'ятьох дітей-школярів, розпочав голодовку. О 10.00 до нього приєдналися ще 5 робітників. Увесь трудовий колектив Зміївської ГРЕС готовий розпочати голодовку у випадку ігнорування наших вимог.

За словами директора Зміївської ГРЕС О. Грицанюка, на розрахунковий рахунок підприємства надходять мізерні суми, їх не вистачає для вчасної виплати зарплати та на інші витрати. Основний боржник — НДЦ України заборгував Зміївській ГРЕС близько 70 мільйонів гривень та продовжує затримувати оплату.

На підставі всього викладеного вимагаємо:

1. Погасити заборгованість у заробітній платі до 4 серпня 1997 року.
2. Навести порядок у розрахунках за вироблену енергію.
3. Розібратися з приватизацією Зміївської ГРЕС.
4. Розглянути питання щодо відповідності посадам, які займають керівники Міненерго та НДЦ.
5. Запровадити держконтракт на виробництво енергії.

Трудовий колектив Зміївської ГРЕС.
На момент подання заяви зібрано 611 підписів працівників станції...

25 липня 1997 року.

Маленький ювілей великого успіху

Аграрний ринок

(Початок на 1-й стор.).

Українську аграрну біржу було створено спільними зусиллями людей, які по-новому дивляться і в сьогодення, і у майбуття. Аграрній біржі відведено домінуючу роль законодавця відносин між товаровиробниками, між внутрішньою та зовнішньою торгівлею. Біржа покликана не лише наповнити наш ринок продуктами сільського господарства і його переробних галузей, а й забезпечити агропромисловий сектор найсучаснішими наукоємними технологіями.

Нині починає втілюватися в життя нова концепція біржового аграрного ринку, розроблена з ініціативи УАБ, що дає серйозні підстави стверджувати —аграрний сектор у найближчому майбутньому поверне собі втрачені позиції, і аграрна біржа посяде належне місце у ринковому механізмі України. Перефразуючи відоме висловлювання М. Ломоносова, можна сказати: «Україна буде приростати агропромисловим комплексом». І перших два роки роботи УАБ засвідчили, що майбутні великі зміни вже започатковано.

Сергій РИЖУК,
помічник Президента України з аграрних питань:

«Українська аграрна біржа — основа впровадження ринкових відносин в АПК»

— Згадуючи, з чого починалася УАБ, важко переоцінити значення тієї роботи, що її було виконано за минулі два роки. Результати наявні — держава дедалі більше довіряє ринковим структурам, і УАБ зокрема, — знижено обсяги державних замовлень на аграрну продукцію, а наступного року передбачено цілком відмовитися від практики держзамовлень. Тобто держава буде виходити на ринок на паритетних засадах як рівноправний контрагент. І уряд, і парламент одностайні у визнанні значущості успішного розвитку аграрного біржового ринку. Адже тільки тоді сільські товаровиробники будуть упевнені, що, зібравши врожай, вони матимуть змогу вигідно продати його, а держава — вигідно розпорядитися власними ресурсами.

Леонід КОЗАЧЕНКО,
президент Української ліги підприємців АПК:

«Міжнародне визнання відкриває широкі перспективи»

— Росія, Молдова, Білорусь, Словаччина, Польща —далеко не повний перелік країн, де знають УАБ. Вантажі за контрактами, укладеними на УАБ, відправлялися до Західної Європи, Північної Африки, на Близький Схід... Усе це свідчить про те, що перед УАБ відкрито широкі перспективи. Можна впевнено заявити: ще 2—3 роки, і котирування УАБ, як і інших великих аграрних бірж, потраплять до всесвітньої бази даних, яка передається через Internet, і саме за показниками УАБ орієнтуватимуться провідні іноземні біржі. Звичайно, для цього треба ще багато зробити.

Петро САБЛУК,
директор Інституту аграрної економіки УААН:

«Щоб вивести аграрний сектор із кризи, треба опанувати ринковий механізм»

— Сьогодні багато мовиться про аграрну кризу, одна із головних причин якої — відставання ринкових реформ у сільському господарстві. Розв'язати цю проблему максимально ефективно може саме біржовий механізм.

Передусім держава має перейти на біржову закупівлю ресурсів і запасів та регулювати ціни на сільськогосподарську продукцію методом інтервенції. Тобто, в біржовому аграрному секторі має бути сформовано механізм, аналогічний банківській системі, де Нацбанк оперує грошовими ресурсами. На аграрному ринку присутні «натуральні, матеріалізовані гроші» —зерно, цукор тощо, і оперувати цими потоками може УАБ як координаційний центр.

Окрім того, треба створити систему біржової торгівлі, щоб у кожному регіоні оптові ринки і торгові доми «відбруньковували» пропозиції товарів і потребу в ресурсах. Тоді, виходячи через області до «центру», можна буде керувати ціновою ситуацією, щоб по селах не промишляли самодіяльні комерсанти, які ошукують селян. В ідеалі має бути 5—7 бірж, що виключить можливість виникнення монополізму і забезпечить цивілізований ринок з вільним вибором і вільним доступом на біржу для аграрників. Формування нормальних ринкових відносин у сільському господарстві потребує створення ринку землі, і доки земля не стане повноцінним товаром, проблеми будуть і із залученням ресурсів до аграрного сектора, і з організацією його роботи на сучасному рівні.

Наталя ЗАХАРОВА,
директор Полтавської регіональної аграрно-промислової біржі:

«Без бірж не може існувати жодна нормальна держава»

— Сьогодні кількість бірж сягає за сотню, але в процесі природного відбору і державного втручання це коло значно звузиться, і біржі набудуть спеціалізацію, наприклад, залежно від галузевої спеціалізації регіонів. Цей процес означатиме формування цивілізованого біржового ринку. Його розвиток має для України кардинальне значення, бо біржовий механізм дасть можливість не лише формувати реальні ціни, а й залучити «тіньові» гроші до офіційного обігу. Але процес становлення бірж неможливий без державної підтримки, досі біржі існували лише завдяки ентузіазму їх працівників.

Якщо обстановка зміниться, то біржа може стати мало не панацеєю від усіх економічних, соціальних і навіть політичних негараздів України. Чим скоріше буде сформовано нормальний біржовий ринок, тим раніше Україна стане до ряду розвинутих країн.

Записала Галина КОСТЕРЬОВА.

Кадастрова справа — робота для лівих і правих

Починаючи з 1991 року, в країні набрали розмахів процеси роздержавлення і приватизації землі, які грунтуються на документах, прийнятих Верховною Радою України, Президентом та урядом.

Ці роботи так чи інакше пов'язані з первинним кількісним і якісним обліком земель, межуванням, правовим регулюванням земельних відносин. Законодавчі акти, постанови уряду націлювали на створення земельного державного кадастру, який увібрав би в себе всю найрізноманітнішу інформацію про землю.

Недаремно свого часу Голова Верховної Ради Української РСР Леонід Кравчук, наслухавшися розмов про земельний кадастр, змушений був вигукнути: «Та покажіть мені зрештою, що воно таке, земельний кадастр?»

Показати і сьогодні нема чого. За винятком хіба що результатів робіт, що їх проводять коштом Канади, Німеччини, Швеції в рамках кількох пілотних проектів, а ще завдяки зусиллям земельних кадастрових центрів у Києві, Донецьку, Івано-Франківську.

Тим часом лавиноподібний процес нагромадження земельної кадастрової інформації, технічної і правової, розпочався: державні, кооперативні, спільні, приватні землевпорядні і проектно-дослідницькі структури осторонь не залишилися. Вийшли і «наорали», вздовж і поперек, «орали», «орють» і «переорюють». На словах усі працюють на майбутній земельний кадастр, а насправді — мільярди гривень перетворюються на «безцінні» папірці.

Чому? Тому, що здебільшого створена інформація не відповідає вимогам автоматизованого ведення земельного кадастру, автоматизованого обміну інформацією. Тому, що до сьогодні не встановлено єдиних і обов'язкових для всіх учасників процесу правил та норм, не налагоджено контролю за якістю інформації. Кажуть, дорого.

Кабмін своєю постановою від 12 січня 1993 року за № 15 та «Положенням про порядок ведення державного земельного кадастру» зобов'язав Держкомзем України забезпечити проведення топографо-геодезичних, картографічних робіт, грунтових, геоботанічних, радіологічних, лісотипологічних, містобудівних та інших обстежень і розвідувань в обсягах, потрібних для поновлення і оновлення відомостей до державного земельного кадастру. За чотири з половиною роки Держкомзем постанови не виконав.

Про причини можна лише здогадуватися. Певно, одна з них пов'язана із суперечностями у ставленні до землі. З одного боку, на всіх рівнях, від Президента до голів сільрад, проголошено: земля — багатство, основа добробуту громадян і самої держави, найкраща і найродючіша у світі. На практиці ставлення до неньки-годувальниці дещо інше, цінність її відходить на задній план.

Друга причина: Держкомзем не в змозі розробити і затвердити нормативні документи, а до суміжних столичних відомств — дорога далека.

Дивує і інше. Чому в розроблених і затверджених комітетом технічних (з великою натяжкою) документах (приміром, «Інструкція про порядок складання, видачі, реєстрації і зберігання державних актів на право власності на землю...») не враховано віковий досвід кадастрових зйомок дореволюційної Росії, розвинених країн — Німеччини, Швеції, Іспанії тощо. Принцип «один пишемо, два в умі» заважає?

Нормативні документи Держкомзему не потребують системного підходу до кадастрової інформації: визначення місця розміщення землеволодіння через систему координат, закріплення меж власників і землекористувачів, точності обчислення площ, ставлення до нерухомості комунікацій і багато чого іншого, особливо в межах населених пунктів.

До чого це призведе з часом — відомо.

Невизначеність у суміжництвах — до нескінченних у майбутньому поземельних суперечок, скарг, судових розборок. Неточне обчислення площ — до недоплат чи переплат до бюджету, і взагалі, несправедливостей. Недостатня вимогливість до технічного забезпечення земельної реформи відкидає нас до астролябії Петра І.

Більш як сто років тому відомий геодезист (підкреслюю, геодезист, а не землевпорядник) В. Вітковський писав: «...межуванням називається встановлення і закріплення границь поземельних володінь, а рівно і складання плану цих границь. Ціль межування полягає в забезпеченні спокійного володіння земельними ділянками і в доведенні до відома кількості землі, що належить різним володарям...» Ясніше сказати важко.

За підходу «один пишемо, два в умі» з початку земельної реформи в технічній кадастровій інформації тисячі виконавців і «наорали» багатенько, і «дров наломали» достатньо, та і кошти немалі тю-тю. Державні, підприємств, приватні. Але з кишені щасливого і багатого своєю землею громадянина України.

Очевидно, саме через це Держкомзем та підвідомчі йому обласні управління земельних ресурсів наприкінці 1996 року оголосили, як у нас завше буває, полювання на відьом і зробили злодіями усіх суб'єктів підприємницької діяльності у сфері створення технічної земельної кадастрової інформації за винятком хіба що власних структур: інституту землеустрою Української академії аграрних наук та його філій.

А чому би й ні, якщо ти і директор, і державний чиновник водночас?

Надалі цим шляхом пішов начальник Полтавського обласного управління земельних ресурсів п. Курочка. Своїм наказом від 30 грудня 1996 року за №88 він заборонив з 1 січня 1997 року усім, окрім власної філії, виконання на території області проектно-дослідницьких робіт, пов'язаних зі створенням і збором земельної кадастрової інформації. Це при тому, що «кадастрова» продукція Полтавської філії за якістю далеко не з кращих, а область в Україні — одна з останніх за приватизацією землі.

Адже заборонити (до речі, не маючи на те законодавчого права) простіше, ніж організувати роботу більш як півсотні структур зі створення єдиного інформаційного земельного фонду (банку даних). Для всіх користувачів-громадян, влади, фондів нерухомості тощо.

Звернення до самого керівника, до облдержадміністрації, до облпрокуратури або залишалися без відповіді, або породжували відписки.

20 червня минув місяць з часу звернення ряду керівників підприємств області з цього питання до гаранта конституційних прав опальних підприємців —Президента України. Яка буде відповідь, прогнозувати неважко. Адже її готує монополіст на державному рівні — все той же Держкомзем.

Упродовж шести місяців триста спеціалістів залишаються напівбезробітними, сімсот членів їх сімей —напівголодними, держава вже недорахувалася 200 тис. грн. бюджетних надходжень.

А користі від таких рішучих дій? Голова Полтавської облдержадміністрації М. Залудяк, так само, як і інші можновладці, земельного кадастру сьогодні не побачить. А якщо так будемо працювати, як і всі ми, не побачить ніколи.

Нині повсюди чути одне: брак коштів. Та за такої організації вони не з'являться ніколи. Адже неможливо одні й ті ж роботи проводити без кінця за нові й нові кошти.

Утім, проблема вирішувана. Треба лише зацікавленим державним відомствам, Держкомзему, Держкоммістобудуванню, Головному управлінню геодезії, картографії та кадастру за півроку розробити єдині для всіх виконавців і учасників відповідні норми, правила і вимоги. Далі —визначитися, куди надсилатиметься інформація для створення і запровадження державного земельного кадастру, і зобов'язати одних надавати надійну інформацію, а інших — створювати той самий кадастр.

А ще — потрібно примусити кожного грати одну мелодію, при цьому дуда може бути в кожного своя.

Для цього треба створити незалежну державну кадастрову земельну інспекцію з постійними представництвами в областях. За основу взяти інспекцію держгеонагляду. Якщо в бюджеті немає на цю справу коштів, на місцях землевпорядні, архітектурні, дослідницькі, але обов'язково державні, організації самі вирішать, що й до чого.

Тоді й робота піде, й кошти знайдуться, і, дивись, так років через тридцять-сорок кожний голова зможе потримати в руках земельний кадастр своєї території.

Віктор САБАДИР,
інженер-землевпорядник, директор державного підприємства інженерних розвідувань «Полтаваінжрозвід».

Згадаймо Туган-Барановського,

або Дещо про інноваційну ідеологію реформ

*Л***ЮДИНА** ***завжди хоче змін на краще, тому вона з надією чекає від реформ саме того моменту, коли розпочнеться зростання добробуту широких верств населення.***

Але, як доведено в моїй статті «Проблема ідеології реформ. Сьогоднішні реформи — це шлях розвитку чи деградації?» («ГУ», 18 червня 1997 р.) і в книжці В. Гриньова та А. Тугель «Реформа или национальная катастрофа?», нинішній шлях реформ — це шлях до національного краху.

У пропонованій нижче статті я хочу показати, що, можливо, головна причина такого стану — недостатня економічна обізнаність багатьох членів уряду, працівників Національного банку та радників Президента, які, за порадами іноземних експертів і під тиском міжнародних фінансових організацій, сприйняли ідеологію реформ на основі монетарної економічної політики (неокласичної, неоконсервативної, неоліберальної школи), що в принципі не може привести до розвитку, особливо за умови беззастережної лібералізації зовнішньоекономічної діяльності та відокремлення банківської системи від інтересів українського виробництва, українського науково-технічного прогресу.

У навчальному посібнику Ю. Бажала «Економічна теорія технологічних змін» автор пише: «Модель Солоу доводить, що тільки науково-технічний прогрес може забезпечити постійно зростаючий рівень життя». Немає підстав піддавати сумніву висновок відомого американського економіста, лауреата Нобелівської премії Р. Солоу. Тим більше, що США називають країною «інноваційного суспільства», де економіка розвивається на основі цілої сукупності економічних теорій, серед яких на даному етапі пожвавився інтерес до монетарної економічної теорії Фрідмена, котра, як показано в моїй книзі «Шлях України», є корисною для Сполучених Штатів. Проте й інноваційна теорія в США має особливе значення.

Аби глибше усвідомити роль і місце інноваційної економічної теорії в житті розвинених країн, звернімося до деяких аспектів історії економічних теорій і течій. Біля джерел інноваційної теорії економічного розвитку стояв видатний український вчений, перший міністр фінансів Української Народної Республіки Михайло Туган-Барановський. Його монографія «Промислові кризи в сучасній Англії, їх причини і вплив на народне життя» 1894 року ввела автора в коло класиків економічної теорії. М. Туган-Барановський на основі аналізу зробив революційний висновок, що суперечив законові вільного ринку Сея (споживання та попит управляють виробництвом), а саме: виробництво керує споживанням, і це відбувається через нагромадження капіталу та його інвестування в нові технології та виробництво. Нову лінію пошуку в розвитку економічної теорії, розпочату М. Туган-Барановським, продовжили Хал, Шпітгофф і Шумпетер.

У теорії макроекономіки поняття технологічних змін пов'язані з двома відомими поняттями та проблемами економічної статики і динаміки — врівноваженого чи неврівноваженого стану, що їх введено в економіку Дж. Кларком. Корисним для повнішого розуміння місця та ролі державного регулювання економіки є також поняття стійкості економічної системи, введене в книзі «Шлях України».

Ці ситуації в літературі пов'язують з іменами Екклезіаста й Геракліта та їх відомими висловами: «Немає нічого нового під сонцем» і «Ніхто не може двічі увійти в ту саму річку». А я додам: «Хоч би як вода в річці вирувала, та вона не спричинить лиха, поки з берегів не вийде».

Аналіз першої (статичної) ситуації розвинувся в межах так званого неоконсервативного підходу (монетарна економічна теорія Фрідмена), де головним предметом були принципи набуття врівноваженого економічного стану за заданих, стабільних факторів виробництва. Такий підхід грунтується на тому, що економіка стабільна і являє собою усталений замкнутий кругообіг ресурсів, продукції, грошей.

Аналіз неврівноваженої ситуації економічної динаміки («підхід Геракліта») пов'язаний з іменами Туган-Барановського та Шумпетера. Туган-Барановський започаткував інноваційний напрям, а Шумпетер розвинув його, розробивши концепцію неврівноваженого розвитку під впливом технологічних змін. Аналізуючи стійкість економічної системи, я формулюю умови, за яких втручання держави в економіку обмежує некерований рух, виключаючи, або, принаймні, пом'якшуючи проходження етапу катастрофи. (Держава формує «береги річки» —промислову політику).

З наведеного стає очевидним висновок: оскільки в Україні відбуваються великі зміни, збурення в економіці, то вона не стабільна, і, отже, ідеологія монетарної економічної теорії (урівноважена стабільна ситуація) аж ніяк не придатна для економіки перехідного періоду, який переживає Україна.

Україна надзвичайно швидко втрачає конкурентоспроможність власної продукції не лише на зовнішньому ринку, а й на внутрішньому (95% товарів широкого вжитку, 92% продуктів харчування — імпортні; про наукові та інші наукоємні складні вироби навіть не йдеться). Тим часом, конкурентоспроможність країни —це її здатність генерувати та швидко опановувати інновації. Але про що можна говорити, коли на початку реформ Україна за кількістю винаходів була на одному рівні зі США, а нині інноваційно-ліцензійна діяльність майже зовсім припинена. Якщо в розвинених країнах кількість людей, зайнятих у науці, подвоюється кожних 10 років, то в Україні вона скоротилася в 2 рази за 5 років, а обсяг фінансування науки за той самий час — у 10 разів, 600 тис. учених залишили Україну.

На початку реформ Україна здійснювала розгорнуті дослідження в усіх тих 20 наукоємних галузях промисловості, що й США, а сьогодні ледь животіють дослідження тільки в 7 галузях.

Для повнішого й глибшого розуміння хибності ідеології реформ, що проводяться, наведемо основні типи інноваційної діяльності:

1) виробництво нового продукту чи продукту з якісно новими властивостями;

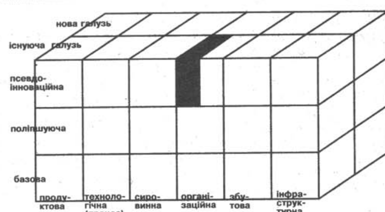
2) впровадження нових засобів виробництва;

3) освоєння нового ринку збуту;

4) залучення нових джерел сировини, комплектувальних і напівфабрикатів;

5) уведення нових організаційних та інституційних форм (приватизація, нова система управління тощо);

6) зміни інфраструктури.

Як бачимо, ці основні інноваційні групи можна охарактеризувати, відповідно, такими ключовими словами: продуктова, процесна (технологічна), сировинна, збутова, організаційна та інфраструктурна.

Якщо врахувати, що інноваційна діяльність може: відбуватися і в межах існуючих галузей; вести до створення нових галузей і торкатися основ або технологічної бази; просто поліпшувати технологію; бути такою, що новації принципово не змінюють техніко-економічний рівень виробництва (їх називають псевдоінноваціями), — то слід виділити 36 осередків, кожен із яких відбиває певне поєднання наведених вище характеристик інновацій: типу (6), функції (3) та місця впровадження (2) (6 х 3 х 2 = 36) **(див. мал.)**.

Малюнок дає можливість якісно виділити ті реформи, які ми проводимо (зафарбований осередок на мал.). Як бачимо, з урахуванням падіння виробництва вдвічі, реформи охоплюють тільки половину одного осередку, тобто лише 1/72 частину того переліку проблем, що їх мав би розв'язувати розгорнутий інноваційний процес, який, безперечно, вів би до зростання добробуту широких верств населення.

Звідси зрозуміла безсистемність, і навіть відсутність, мети реформ.

За умови, що всі осередки є рівноцінні, формально можна вважати: наші реформи охоплюють менш як 20% тих завдань, які ставить інноваційний процес. Іншими словами, Україна проводить реформи за ідеологією, яка майже цілковито виключає інноваційний процес (до речі, започаткований саме українським ученим М. Туган-Барановським), і, отже, за таких умов приречена до економічної деградації.

Наведемо тепер у формі таблиці ті принципи та методи, які потрібні для реалізації інноваційного процесу і які є в розвинених країнах, а також ті, що їх нав'язано Україні іноземними експертами та умовами співпраці з міжнародними фінансовими організаціями:

Ідеологія реформ

N	За умов інноваційного підходу	За умов неокласичного, неоконсервативного підходу (монетарна економічна політика)
1	Цілеспрямоване втручання держави в економіку для формування промислової політики та підтримки інноваційного процесу	Системне відлучення держави від втручання в економіку
2	Підтримка власних фірм і виробництв, захист власного ринку	Беззастережна лібералізація зовнішньоекономічної діяльності
3	Інтеграція в межах держави освіти, науки, науково-технічного прогресу + власне виробництво + банківська система	Ізоляція науки, освіти, науково-технічного прогресу від власного виробництва і від банківської системи
4	В основу стратегії економіки покладено промислову політику (структурна зміна економіки), і їй підпорядковується грошово-фінансова система та розвиток фірм (трифазова паралельна стратегія економічного розвитку М. Павловського)	В основу стратегії економіки покладено фінансову стабілізацію, потім — розвиток фірм і після цього структурна зміна (трифазна послідовна стратегія економічного розвитку Дж. Сакса)
5	Невпинне зростання добробуту широких верств населення	Невпинне зубожіння широких верств населення
6	Монополії (недосконала конкуренція) можуть сприяти інноваціям (наприклад, об'єднання авіафірм США «Дуглас» та «Боїнг»)	Досконала конкуренція, вільний ринок не сприяють інноваційній діяльності
7	Сукупність стратегій розвитку фірм — наступальної, захисної, імітаційної, залежної, традиційної, за нагодою (стратегія «ніші» на чужому ринку)	Стратегія розвитку фірм за нагодою (стратегія «ніші» не лише на чужому, а й на власному ринку)
8	Основна цінність суспільства — ставка на інтелект нації: освіту, науку, науково-технічний прогрес, культуру, духовність	Основна цінність суспільства — багатство, незалежно від способу його накопичення. Ставка на самовиживання, на інстинкти. Декларація прав людини, але відсутність гарантій їх виконання.
9	Темп підвищення продуктивності праці залежить насамперед від темпу базових технологічних змін	За темпами падіння продуктивності праці в 1991—1996 рр. Україна стала світовим лідером
10	Закон М. Туган-Барановського: виробництво управляє споживанням за умов інноваційних змін	Закон Сея: попит та споживання управляють виробництвом

Отже, якщо вважати метою реформ невпинне зростання добробуту широких верств населення, його достойне цивілізоване життя, то Україна має відмовитись від монетарної економічної теорії (як базової) і співпраці з тими, хто її нав'язує. Адже ця теорія придатна лише для стабільної економіки, яка ефективно діє за наявності раціональної економічної макроструктури, коли не потрібне втручання держави в економіку. А нам, з урахуванням нашої нестабільності, перехідного процесу, відсутності раціональної економічної структури, слід спиратись на сукупність економічних теорій, і насамперед тих, що їх побудовано на основі системного, цілеспрямованого втручання держави в економіку — економічної теорії Кейнса, української інноваційної теорії М. Туган-Барановського тощо.

Михайло ПАВЛОВСЬКИЙ,
народний депутат України, професор.

Досвід

Долають економічну скруту

*М***АНЬКІВСЬКИЙ** ***район, що Черкащині, — один з найбільш розвинених аграрних в області. Окрім колективних сільськогосподарських підприємств та радгоспів, яких тут 22, у районі набирають економічної міцності чотирнадцять фермерських господарств.***

— Старт з початку року, — розповідає голова райдержадміністрації Павло Почапський, — ми взяли непоганий: промислові підприємства і організації одержали 235 тисяч гривень прибутку. Збільшилися обсяги виробництва деяких видів продукції. Передусім це стосується товарів, вироблених ВАТ «Маньківський механічний завод», поліграфічним підприємством. В 1,5 раза зросли обсяги перевезення пасажирів. На 35 відсотків більше, ніж торік, надано населенню платних послуг. Рівень рентабельності по району нині становить 13,2 відсотка.

На перший погляд, все гаразд і в колективних підприємствах: намітився (хоч і незначний) приріст у виробництві та продажу м'яса. Проте ці успіхи не дуже радують, бо до цього часу на державному рівні не вирішено питання паритету цін на продукцію тваринництва та її дотацію.

Незважаючи на фінансову скруту, в районі чимало робиться для населення. Хоч і в мінімальному обсязі, але ведеться будівництво об'єктів господарського призначення, житла, ремонтують дороги.

— Проблема району, — продовжує Павло Почапський, — завершення будівництва Буцької лікарні, спорудження якої велось за рахунок коштів, виділених Міністерством у справах захисту населення від наслідків аварії на ЧАЕС. Для введення її в дію потрібно 3 млн 930 тисяч гривень. Вже кілька років як зупинено Маньківський майоліковий завод, відомий своєю продукцією не лише на Черкащині. Необхідне нове обладнання. Знайшовся б спонсор — вітчизняний чи іноземний —не пошкодував би за вкладені кошти. А ми пішли б назустріч щодо оренди та інших форм співпраці. До речі, приклад спонсорської співпраці в нас уже є: німецька фірма взялася інвестувати недобудований консервний завод агрофірми «Вікторівка» з метою перепрофілювати його в комплекс з виробництва й реалізації молока і м'яса.

Віктор ЖАДЬКО.

На знімку: голова Маньківської райдержадміністрації Павло ПОЧАПСЬКИЙ.

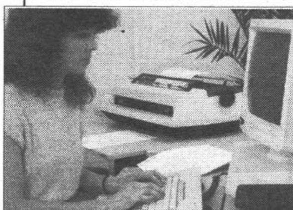
«Третій сектор» створює нові робочі місця

(Досвід діяльності неприбуткових недержавних організацій у Німеччині)

Думка фахівця

ХАРАКТЕРНОЮ ознакою неприбуткових недержавних організацій Німеччини є значні відмінності в «третьому секторі» між західною та східною частинами країни.

Формально «третій сектор» виник у Західній Німеччині на початку 1960-х років. Між 1970 та 1990 роками зайнятість у «третьому секторі» в пропорційному вимірі зростала швидше, ніж в інших сферах.

Між 1980 та 1990 роками на неприбутковий сектор припадало кожне дев'яте додаткове робоче місце. Найпомітнішим це зростання було в сферах охорони здоров'я та соціальних послуг, де втручання уряду найбільше себе виявляло. Як бачимо, коаліції християнських демократів та соціал-демократів, розбудовуючи в 1970-х та 1980-х соціальну державу, водночас розбудовували німецький «третій сектор».

У Західній Німеччині напередодні об'єднання неприбуткові організації — це потужна економічна система з операційними витратами у 54 мільярди доларів і більш як мільйоном постійних працівників (близько 3,7 % трудових ресурсів). Кожен десятий німець, що працював у невиробничій сфері, був задіяний у неприбутковому секторі. У недержавних організаціях працювало в чотири рази більше людей, ніж у «Фольксвагені» (лідер серед німецьких компаній за кількістю робочих місць), та вдвічі більше, ніж у «Фольксвагені» та «Даймлер-Бенці», разом узятих.

У Східній Німеччині розвиток неприбуткового сектора визначається іншими чинниками. Однак, як і в західних землях, «третій сектор» випереджає інші галузі економіки за показником створення нових робочих місць. Фактично, крім неприбуткових організацій, істотно збільшити кількість робочих місць вдалося лише фінансовим і страховим установам. Кількість задіяних у недержавних організаціях зросла з 86.000 у 1990 році до 92.000 у 1992-му, тоді як загальна кількість зайнятих за цей період зменшилася з 7,6 млн. до 6,9 млн. Проте слід зазначити, що це зростання було значною мірою обумовлене створенням так званих «АВМ робочих місць» як альтернативи безробіттю. Такі робочі місця є зазвичай у сферах охорони здоров'я, соціальних послуг та освіти і фінансуються переважно з державних джерел.

У «третьому секторі» Німеччини домінують шість великих «об'єднань безкоштовного соціального забезпечення». Це недержавні організації, утворені за релігійним або класовим принципом чи просто за спільними інтересами. Разом вони становлять дві третини неприбуткового сектора, на них припадає майже 60 % всіх його операційних витрат.

У сфері охорони здоров'я недержавні організації акумулюють 34% всіх зайнятих, а в сфері соціальних послуг цей показник ще більший — 61%. Багато в чому така ситуація є наслідком доктрини субсидіарності, яка зобов'язує державні органи в разі потреби звертатись до неприбуткових організацій (ця доктрина є найдієвішою). Відповідно в сферах освіти, науки, культури та відпочинку, де доктрина субсидіарності відіграє значно меншу роль, недержавні організації є порівняно нерозвиненими. Отже, принцип субсидіарності є основним чинником еволюції «третього сектора» Німеччини. Він визначає головні засади співпраці держави з неприбутковими організаціями. Там, де таке партнерство розвивається, недержавні організації стають помітною економічною й соціальною силою, там, де лишається нерозвиненим, вони відіграють значно меншу роль.

Майже 70% фондів неприбуткових неурядових організацій надходить з державного сектора, половина з них — за схемами страхування соціальної безпеки та охорони здоров'я. Навпаки, частка пожертв, які надходять з приватного сектора, в «третьому секторі» Німеччини є найменшою серед розвинених країн, за винятком Японії (менш як 4%).

Згідно із результатами досліджень, середній німець витрачає лише 0,18 % особистого доходу на благодійні пожертви нерелігійного характеру. Можна згадати й «церковний податок», який держава збирає для потреб основних конфесій. Однак більшість цих коштів іде на платню священикам і підтримання в належному стані церковного майна, насамперед культових споруд. Та внески ці не є цілком добровільні. Проте деякі ННО Німеччини тісно співпрацюють з українськими, як, скажімо, берлінський «EuroCom» і київський фонд «Арка».

Слід також зазначити, що недержавні організації Німеччини отримують малу, порівняно з іншими розвиненими країнами, частку своїх фінансових надходжень від плати за надані послуги та членських внесків (28%). Ця стаття доходів є більш значною в сферах культури та відпочинку, екології та житлового будівництва, тобто там, де уряд втручається менш активно.

Нині основні дебати в німецькому суспільстві точаться навколо соціальних і політичних проблем об'єднання. Договір про об'єднання визначає, що «створення та розвиток об'єднань безкоштовного забезпечення підтримуватиметься державою в контексті конституційних повноважень». З утворенням єдиної Німеччини асоціації соціального забезпечення, залучивши поважні державні фонди, поширили свою діяльність на Схід. Нині там уже створено широку мережу неприбуткових організацій для задоволення потреб населення у сфері соціальних та оздоровчих послуг, що постійно зростають і змінюються.

Збільшивши навантаження на державний бюджет, процес об'єднання радше приведе до більшої гнучкості застосування принципу субсидіарності. Однак навряд чи «комерціалізація» німецького «третього сектора» відбуватиметься так само, як це було в Сполучених Штатах.

Томас БРУК, економіст.

Хроніка. Події. Факти

● *Москва*

У новий рік з коротким рублем

З 1 січня 1998 року буде проведено деномінацію російського рубля в тисячу разів, заявив президент Росії Борис Єльцин.

● *Мутсамаду*

Незалежні, але невизнані

Профранцузьки налаштовані сепаратисти на острові Анжуан, що входить до Федеральної Ісламської Республіки Коморські острови (ФІРКО), проголосили незалежність свого острова. За повідомленням з його адміністративного центру — міста Мутсамаду, цю акцію провели там прибічники якнайшвидшого повернення в лоно колишньої метрополії Франції.

Однак Париж уже заявив, що він визнає територіальну цілісність ФІРКО.

● *Тбілісі*

На землю предків з робочим візитом

Голова Комітету начальників штабів збройних сил США Джон Шалікашвілі прибуває до Тбілісі з робочим візитом. Сьогодні Джон Шалікашвілі проведе зустрічі з президентом Грузії Едуардом Шеварднадзе, головою парламенту республіки Зурабом Жванія, міністром оборони Вардіко Надібайдзе, відвідає військову академію міністерства оборони країни.

● *Куала-Лумпур*

Коли фінанси співають романси...

Американський фінансист Джордж Сорос, звинувачений прем'єр-міністром Малайзії Махатхір Мохамадом у підриві національних валют країн ПСА, запропонував малазійському лідерові публічний двосторонній диспут. В опублікованому інтерв'ю куалалумпурської «Нью Стрейтс таймс» він заявив, що «готовий обговорити з прем'єром розбіжності на відкритому форумі».

● *Нью-Йорк*

«Новий росіянин» відстає від «нового нігерійця»

Нігерія посідає перше місце у списку найбільш корумпованих країн. Такого висновку дійшли спеціалісти «Транспеpенсі інтернешнл» — міжнародної організації, яка спостерігає за способами ведення справ у бізнесі. Наш сусід — Росія в цьому переліку на четвертій позиції. Найменш корумпованою країною, вважають експерти з «Транспеpенсі інтернешнл», є Данія. Свої висновки вони роблять на підставі вивчення свідчень бізнесменів і досліджень світової громадської думки.

● *Тайбей*

Зв'язок з материком можливий

На Тайвань з візитом із КНР прибув заступник генерального секретаря Асоціації зв'язків через Тайванську протоку Лю Гуанці. Він — перший представник материкового Китаю такого рівня після заморожування Пекіном в односторонньому порядку неофіційних переговорів з Тайбеєм у середині 1995 року у відповідь на «приватний візит» глави тайванської адміністрації Лі Денхуея до США. У КНР цю поїздку було розцінено як «демонстрацію курсу на незалежність», та проведення політики «двох Китаїв» чи «одного Китаю та одного Тайваню».

За повідомленням кореспондентів «ГУ» та зарубіжних агентств.

Економлять не бензин, а кисень

Японія так часто стає жертвою екологічного лиха, що нині уряд змушений виступити з пропозицією про запровадження ще одного нового податку —«екологічного». Як не дивно, але практично 58 відсотків опитаних японців висловилися на підтримку такого кроку уряду.

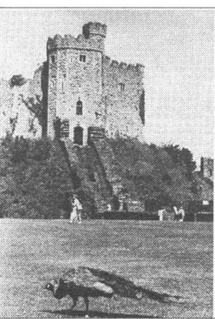
Більшість респондентів висловила думку, що першочергове завдання громадськості — домогтися скорочення викидів в атмосферу вуглекислого газу, який вважається головним винуватцем глобального потепління. На думку учасників опитування, «екологічний податок» стане джерелом додаткових фондів для боротьби з «парниковим ефектом».

Більше того, 84 відсотки респондентів відповіли, що вважають припустимим пожертвувати економічними інтересами країни в інтересах боротьби за екологію. Багато жителів Японії роблять свій особистий внесок у справу захисту навколишнього середовища. 40 відсотків респондентів постійно користуються товарами, що виробляють з продуктів вторинної переробки. А 14 відсотків твердять, що в екологічних інтересах намагаються якомога менше використовувати власний автомобіль, користуючись громадським транспортом, повідомляє ІТАР-ТАКС.

Емансипація по-британськи

Восени парламент туманного Альбіону може прийняти закон, за яким дочки британських монархів одержать рівні зі своїми братами права на престол. Королева Єлизавета II вже дала згоду на те, щоб цей закон обговорювали.

Отож, можливо, незабаром у Британії зміниться багатовікова традиція престолонаслідування. Згідно із нинішніми законами, дочка монарха може сісти на трон, лише коли у неї немає братів (як у випадку з нинішньою королевою). Щоправда, новації, якщо їх і буде прийнято, не стосуватимуться дітей Єлизавети II. А от до онуків принца Чарльза вже матимуть відношення.

На знімку: столиця британського Уельсу — місто Кардіфф. З початку XIV століття всі спадкоємці британського престолу носять титул «принц Уельський».

Світ цього тижня

В очікуванні переговорів і... нових терактів

ЦИМИ літніми спекотними днями вулиці міст у різних куточках світу переважно безлюдні: час відпусток. Але в Єрусалимі рідко зустрінеш перехожого не тільки тому, що всі ізраїльтяни поїхали відпочивати. Люди просто бояться виходити на вулиці.

Після теракту на єрусалимському ринку, здійсненому нещодавно бойовиками арабської організації ХАМАС, у «місті трьох релігій» та й по всій країні вжито надзвичайних заходів безпеки. Також блоковано райони палестинської автономії, до них введено військові та поліцейські формування.

Як заявив глава уряду Ізраїлю Біньямін Нетаньяху, є інформація, що найближчим часом буде вчинено ще кілька терактів. Тому Тель-Авів нині насторожі, і цього тижня буде особливо посилено охорону вулиць.

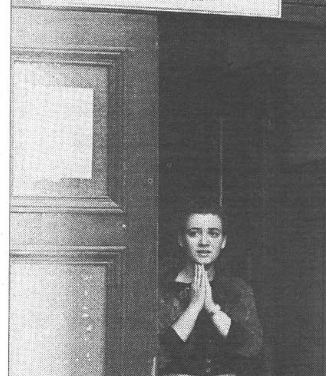
Цими днями також розпочнуться консультації ізраїльських та американських політиків з приводу врегулювання нестабільності на Близькому Сході. До Єрусалима прибуде координатор США на арабо—ізраїльських переговорах Денніс Росс.

Поки що палестинці та ізраїльтяни не ведуть розмов про мир, а згадують старі образи. Але Вашингтон не втрачає надії посадити непримиренних сусідів за стіл переговорів. Як зазначають у Сполучених Штатах, найголовніше нині — це терпіння і наполегливість у встановленні взаємопорозуміння арабів та ізраїльтян. До речі, днями й Єгипет заявив, що хоче виступити посередником у майбутніх переговорах. Може так, зусиллями всього світу, і вдасться хоча б трохи зняти напругу в близькосхідному регіоні.

Надія БЕДРИЧУК.

Освіта

І студентське посвідчення грошей коштує

Мова піде про те, скільки треба мати у кишені абітурієнтам, аби навчатися у вузах сусідніх Одеси та Миколаєва. Цифри дуже різняться і коливаються залежно від престижності вузу, обраної спеціальності, виду навчання (стаціонарне, заочне), конкурсу тощо. Ось кілька прикладів по Одесі. Найдорожчим вузом тут є медичний університет: рік навчання на стаціонарі — 1800 умовних одиниць (себто доларів). Але й за таких умов у вузі чи не найбільший конкурс, зокрема й серед контрактників. Далі йде державний університет імені Мечникова, де рік навчання обходиться від 1 до 1,5 тисячі ум. од. У Морській академії — 1350 ум. од. І бажаючі, маємо на увазі останній вуз, є, незважаючи на кризу вітчизняного мореплавного комплексу й скорочення там робочих місць. Майбутні фахівці сподіваються, мабуть, на поліпшення справ у галузі чи, може, на роботу за рубежем. В економічному університеті річна плата десь у межах 800 ум. од. А далі йде ціла низка вузів з приблизно однаковими «таксами» 500 —750 ум. од.: політехнічний, морський та педагогічний університети, академії холоду, зв'язку, містобудування й архітектури, харчових технологій. Найменше платять студенти сільськогосподарського інституту — 400—550 ум. од. Але й тут — парадокс: оскільки сільські мешканці «живих» грошей давненько не бачили, то на комерційній основі до вузу найчастіше потрапляють мешканці... міста. Мабуть, аби просто мати диплом про вищу освіту. А хто ж працюватиме на землі? Тим паче, коли врахувати, що держзамовлення тут дедалі падає: лише цього року, порівняно з минулим, на стаціонарі воно скоротилося на 125 чоловік, на заочному відділенні — на 40.

А що в Миколаєві? Різниця невелика. Та спочатку кілька узагальнюючих цифр: студентську сім'ю тут мають поповнити нині понад 3 тисячі юнаків і дівчат, однак лише третина з них навчатиметься за державним замовленням, тобто безплатно. У провідному вузі міста — Українському державному морському технічному університеті — з 1450 ліцензованих місць тільки 650 забезпечуються державним коштом, решта ж мусить сплачувати за рік навчання до 550 ум. од. Плата близько 500 доларів установлена у педагогічному та сільськогосподарському інститутах (в останньому — на найпрестижнішому економічному факультеті, на інших дешевше). Ну а до рекордної позначки підняли планку оплати в Миколаївській філії Україно-фінського інституту менеджменту й бізнесу, де пропонують одержати як першу, так і другу вищу освіти: тут треба розкошелитися на 700 доларів — не за рік, а за семестр...

Переглядаючи вузи, суми оплат і не можу відігнати думку: скільки ж ото значних, талановитих юнаків та дівчат залишається за бортом вузів через те, що їхні батьки не в змозі заплатити за навчання. З багатьох спеціальностей, незважаючи на прогресуюче безробіття, потреби регіонів і країни в цілому вже сьогодні дипломованими фахівцями не забезпечуються. Що, безумовно, ускладнює реформування економіки, суспільства на нових засадах.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса — Миколаїв.

А тим часом

Доброчесна конкуренція на користь усім

МІЖНАРОДНА кадрова академія — член Європейської мережі національних центрів Ради Європи — нещодавно започаткувала акцію «Чисті руки в освіті». Вже відбулося перше засідання оргкомітету, до складу якого увійшли представники Асоціації українських правознавців, засобів масової інформації, ряд громадських організацій, депутати різних рівнів.

Мета акції відображена у самій назві. Наразі члени комітету намагаються залучити до її проведення якомога більше неформальних учасників, надати їй ширшого звучання та висвітлити результати у пресі. Цікаво те, що серед прихильників акції — чимало недержавних українських вузів і жодного поки що державного. Представники Міжрегіональної академії управління персоналом (МАУП) — одного з ініціаторів освітянської «чистки» — вважають таку ситуацію показовою. На їхню думку, часи доброякісної безплатної вищої освіти вже минули. Натомість так звані комерційні набори у державних вузах, легальна та напівлегальна оплата освітянських послуг стали родючим грунтом для різноманітних зловживань. До того ж, як стверджують МАУПівці, навчання у комерційному вузі в кінцевому результаті обходиться студентові дешевше або стільки ж, як на комерційному курсі у державному. Вагомість цього аргументу вони доводять власним прикладом. МАУП — столичний недержавний вуз з восьмирічним стажем. У 1995 році його атестувало Міносвіти по всім спеціальностям з видачею відповідного свідоцтва Державної акредитаційної комісії. Зручною є багаторівнева система освіти у цьому вузі: ліцей, коледж, бакалаврат, магістратура, докторантура. Окрім того, тут працюють факультети перепідготовки і підвищення кваліфікації, де навчаються, зокрема, депутати різних рівнів, керівники підприємств та управлінці державних та недержавних структур. Щодо оплати, то середня тут —еквівалент 900 доларів на рік (сплачують щоквартально, або щосеместру). Для порівняння: колезі, яка цього року не пройшла за конкурсом в Інститут журналістики, запропонували комерційне навчання за 800 доларів на рік, причому гроші — наперед. Утім, порівнювати варто не лише платню, а й якість навчання. Недержавні вузи, як правило, відрізняються більш якісною організацією та проведенням навчального процесу. МАУП, наприклад, забезпечує усіх своїх студентів, як стаціонарників, так і заочників, повним набором навчальної та посібної літератури, яка видається студентам у довічне користування. Оплата цієї послуги вже врахована у загальній сумі за навчання. Ситуація з підручниками у державних вузах, як відомо, значно гірша: бібліотеки забиті книгами радянської доби, а нові підручники видають, у кращому випадку, по кілька примірників на курс. Щодо професорсько-викладацького складу, то всім відомо наскільки він скоротився у державних вузах через заборгованість зарплати. Ті ж, хто лишився, все -таки намагаються підробляти у комерційних вузах.

Щоправда, одну і вельми значну перевагу державні вузи таки мають. Це — безплатне навчання, яке, попри всі мінуси, доступне обдарованим дітям із малозабезпечених сімей. У світовій освітянській практиці краще прижилося, як відомо, платне навчання. Утім багаті вузи, як і багаті країни, практикують різноманітні програми заохочення, у тому числі й безплатне навчання. Яка практика приживеться у нашій країні, нині сказати важко. Ясно одне, доброчесна конкуренція на користь будь-якій справі. І освіта тут— не виняток.

Аліса РОМАНОВА.

Відпочив лише кожен десятий

Літо-97

І З 300 ТИСЯЧ дітей, які потребували оздоровлення в Запорізькій області, у таборах відпочили близько 30 тисяч. До закінчення шкільних канікул в області планують оздоровити ще 18 тисяч школярів.

За словами начальника управління у справах сім'ї та молоді облдержадміністрації Валентини Сватьєвої, п'ять років тому в області працювало 104 табори відпочинку. Нині їх кількість значно зменшилася. Відомчі табори, які перебувають на балансі «лежачих» підприємств, через брак фінансування не змогли вчасно підготуватися до оздоровчого сезону. Деякі з них взагалі не відкрилися, деякі давно продано й перепрофільовано.

Приміром, із 12 таборів на Великому Лузі в Запоріжжі працювала лише половина. А ось ВАТ «Металургійний комбінат «Запоріжсталь» та «Мотор Січ» відшукали можливості відкрити на весь сезон по два табори. 50 відсотків дітей відпочивали тут безплатно, батьки решти оплачували лише 10 відсотків вартості путівки.

В Якимівському районі в оздоровчому центрі «Чайка» акціонерного товариства «Перетворювач» крім дітей заводчан ось уже третю зміну відпочивають 300 дітлахів із малозабезпечених сімей. Про путівки для них подбало Запорізьке міське управління соціального захисту населення.

Володимир ДУПАК.

Запорізька область.

Фото Олександра КРЕМКА (ДІНАУ-Укрінформ).

Вчений рекомендує

Їжте овочі. Будете здорові

У НАСЛІДОК аварії на ЧАЕС в Україні тільки цезієм-137 забруднено 4,6 млн. га сільськогосподарських угідь. На цій території мешкає 2,65 млн. чоловік. Як відомо, перебування в середовищі з високим радіаційним фоном негативно впливає на функцію спадкових структур організму. Тож як послабити цей шкідливий вплив?

В організмі не існує механізмів, за допомогою яких можна було б відділити, скажімо, нерадіоактивний кальцій-40 від атомів або іонів його радіоактивного ізотопу — кальцію-45. Але можна використати так званий ефект розбавлення. Йдеться про застосування препаратів, які містять у високих концентраціях іони одного або кількох екологічно чистих елементів. Уведені в організм, екологічно чисті атоми змішуються зі своїми радіоактивними ізотопами, які потрапили сюди із забрудненого середовища. У такий спосіб істотно зменшується концентрація відповідних радіонуклідів в організмах. Надлишок іонів цих елементів виводиться в суміші з радіоактивними ізотопами, таким чином їхня шкідлива дія послаблюється.

Наприклад, вирощування овочевих та плодоягідних культур на грунті, збагаченому солями екологічно чистого цезію, може зменшити вміст у рослині радіоактивного цезію. Плоди таких рослин міститимуть підвищену концентрацію ядер нерадіоактивного цезію. Щоденне споживання таких овочів та фруктів створюватиме в організмі надлишок іонів цезію, які, змішуючись з радіоактивними іонами, послаблюватимуть їх шкідливий вплив.

Найтяжчим наслідком аварії на ЧАЕС було радіаційне забруднення сільськогосподарських угідь продуктами поділу атомних ядер. Серед них найбільшу небезпеку створюють ізотопи стронцію та цезію з періодами піврозпаду відповідно 29 та 30 років. Усі інші ізотопи, якими «збагатив» довкілля Чорнобильський реактор, мають короткий період піврозпаду (від кількох годин до десятків діб).

Стронцій активно засвоюється організмами рослин і тварин, накопичується в кісткових тканинах і майже не виводиться.

Цезій рівномірно розповсюджується в організмі й виводиться із нього швидше, ніж інші елементи (період пiввиведення — 70 діб).

Стронцій і цезій по-різному адсорбуються грунтом, тому стронцію-90 в рослини надходить більше, аніж цезію-137. Скажімо, у зерні пшениці, вирощеної на забруднених грунтах, накопичується радіоактивного стронцію в середньому втричі більше, аніж радіактивного цезію.

Різні рослини по-різному поглинають із грунту хімічні елементи. Наприклад, в зерні гороху накопичується стронцію-90 в 7 разів більше, аніж в зерні пшениці або жита. В зерновках злакових радіонукліди містяться переважно в насіннєвих оболонках і меншою мірою в ендоспермі. Тому в пшеничному борошні першого та вищого сортів, у просіяному житньому борошні, в перловій крупі, в пшоні вміст радіонуклідів у 1,5 — 2,5 рази нижче, аніж у вихідному зерні.

Використання закономірностей локалізації, накопичення та видалення з місць накопичення радіонуклідів дозволяє в слабозабруднених радіоактивними ізотопами районах вирощувати та виготовляти екологічно чисті продукти харчування.

Степан СТРЕЛЬЧУК,
доцент кафедри загальної та молекулярної генетики Київського університету ім. Т. Шевченка, кандидат біологічних наук.

Арбітражний суд Волинської області (263005, Луцьк, вул. Грушевського, 30) за заявою ЖЕК № 4 Нововолинська порушив справу № 737-018 від 14.04.97 р. про банкрутство магазину «Продовольчі товари» № 5 (264920, Нововолинськ, 15 мікрорайон, буд. 15; р/р 480109 в Нововолинському відділенні Промінвестбанку, МФО 303310, код 13352485).

Претензії кредиторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбитражный суд Донецкой области (340105, Донецк, б. Пушкина, 34) возбудил дело № 14/3-186 о банкротстве Шахтерского ТПК (343720, Шахтерск, ул. Дзержинского, 18); р/с 205877 в отделении Проминвестбанка г. Шахтерска, МФО 334613, код 23030392).

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Відкрите акціонерне товариство «Волиньавтотранс»

повідомляє, що перші загальні збори акціонерів відбудуться 19 вересня 1997 року о 14-й годині за адресою: Волинська область, Луцьк, вул. Зв'язківців, 1-б.

Початок реєстрації акціонерів о 8-й годині.

Місце проведення зборів — актовий зал ВАТ.

Порядок денний:

1. Звіт дирекції про підсумки фінансово-господарської діяльності ВАТ за 1996 рік та перспективи роботи товариства в 1997 році.
2. Прийняття статуту ВАТ у новій редакції.
3. Вибори керівних органів ВАТ.
4. Затвердження внутрішніх нормативних документів.
5. Різне.

Учасники зборів мають подати до реєстраційної комісії документи, які засвідчують їх особу та повноваження або доручення на представництво.

Телефон для довідок 5-44-14 (код 03322).

Дирекція ВАТ «Волиньавтотранс».

Арбитражным судом Луганской области (348000, Луганск, пл. Героев ВОВ, 3-а) возбуждены дела о банкротстве:

1. № 05/51-12/396 — Полное общество «Марс», юридический адрес: г. Антрацит, ул. Петровского, 10, кв. 2, р/счет 467433 в АК АПБ «Украина».
2. № 05/136-11/1006 — Общество с ограниченной ответственностью «София», юридический адрес: г. Антрацит, ул. Парковая, 17/26, р/с 467404 а АК АПБ «Украина».

Письменные заявления с имущественными требованиями к должникам принимаются в соответствии с законом Украины «О банкротстве».

Арбитражным судом Донецкой области (340105, Донецк, б. Пушкина, 34) возбуждено дело № 25/1-15Б о банкротстве ООО «Гермес» (342340, п. Оленовка Волновахского района Донецкой области, ул. Фрунзе, 100, р/с в Волновахском АК ПИБ 467807, МФО 334066, код 22009310).

Заявления кредиторов и санаторов подаются в арбитражный суд в течение месяца со дня опубликования объявления.

У номер

● *Київ*

Остання нота

Перестало битися серце видатного піаніста Святослава Ріхтера. Прем'єр-міністр України Валерій Пустовойтенко від імені уряду направив співчуття вдові музиканта Ніні Дорліак. Народ України любить і високо цінує концертну діяльність свого земляка, — сказано у посланні. — Вона тісно пов'язана з Києвом, Україною. Тут на Святослава Ріхтера завжди чекали та із захопленням приймали. Його приклад служіння музі вплинув на формування кількох генерацій музикантів України.

● *Кіровоград*

Знедолених дітей об'єднав «Ровесник»

Клуб молодих інвалідів «Ровесник», який об'єднує знедолених юнаків та дівчат від 14 до 18 років, відкрито в обласному центрі. Мета «Ровесника» — соціальний захист підлітків-інвалідів, прилучення їх до духовних скарбів світової і вітчизняної культур.

● *Донецьк*

Наввипередки з календарем

У гірників орендного підприємства «Шахта імені Засядька», що у Донецьку, — свято... Нового року. Тут видано на-гора 1,5-мільйонну тонну палива. Отже, з річним завданням гірники справилися на п'ять місяців раніше. Із вагомою перемогою колектив шахти привітали голова ради орендарів, народний депутат України Юхим Звягільський і директор Валентин Грязнов.

Цього року «засядьківці» другі в Україні досягли мільйонної позначки, на третину збільшили обсяги вуглевидобутку і до кінця 97-го мають намір додати ще мільйон тонн палива — уже понадпланового.

● *Житомир*

У новій школі й навчатися ліпше

Ошатна триповерхова споруда одинадцятирічки в Тетерівці Житомирського району, яка прийняла учнів торік першого вересня і є тепер однією з найкращих сільських шкіл Житомирщини, стала сімдесятою школою, введеною в дію за роки незалежності. А вісімдесятою має всі шанси стати школа в робітничому селищі Довбиші Баранівського району. Школа розрахована на 800 учнів. А для того, щоб новосілля відбулося вчасно, разом з будівельниками багато зусиль докладає фарфоровий завод, на якому працює більшість мешканців селища.

Запобігти торгівлі живим товаром

Ініціатива

В УКРАЇНІ за підтримки програми демократичного розвитку ФАРЕ-ТАСІС Європейського Союзу розпочалася реалізація проекту «Запобігання торгівлі жінками у країнах Центральної та Східної Європи». На прес-конференцію з цієї нагоди журналістів запросила неурядова організація «La Strada-Україна».

Новий проект має на меті привернути увагу громадськості до проблеми нелегальної міграції та торгівлі «живим товаром». Фемінізація бідності, безробіття, прозорі кордони створили нову форму сучасного рабовласництва, яку наші співгромадянки студіюють у борделях усього світу. За даними неурядових організацій, лише близько 15 відсотків із них знали заздалегідь, що їм доведеться робити. Решта уявляла себе гувернантками, танцівницями, офіціантками, ким завгодно, але тільки не повіями.

Як правило, дівчата вирушали за кордон без жодного контракту, брали на віру брехливі слова звідників, які згодом отримували за них кругленькі суми. А позбутися добре розставлених тенет секс-індустрії вкрай важко, адже завербовані в такий спосіб повії здебільшого живуть і працюють нелегально, без жодних документів.

Якщо котрійсь і пощастить повернутися додому, то тут їй можуть нагадати про відповідні статті Кримінального кодексу, а букет «професійних» захворювань та осуд оточуючих доведуть до кінця розпочату звідниками справу.

«La Strada-Україна» має намір створити мережу телефонів довіри, а також соціальних та медичних служб, що сприятимуть реабілітації жертв секс-бізнесу та відверненню нових трагедій.

Інна ЛЕЛЕКА.

Київ.

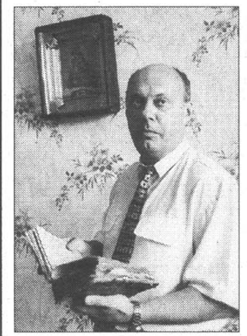
Фотофакт

Фоліант з бабусиного горища

Незвичний вигляд має кабінет головного інженера шахти імені Фрунзе Юрія Зюкова, що в Ровеньках на Луганщині. Стіну прикрашає ікона Богоматері. А нещодавно гірник придбав у бабусі з села Картушине, що неподалік від шахти, Біблію, та ще й яку! Цей цінний фоліант видано 1792 року.

На знімку: Ю. Зюков зі старовинною Біблією.

Фото Вадима ЛІСНОГО (ДІНАУ—Укрінформ).

Пригода

Зітхання сома

З недавнього часу в Новоархангельську поширилися чутки, що серед білого дня у річці Синюсі, поблизу селища, піднімається на поверхню якесь велетенське створіння й зітхає. Погойдається на воді, озирнеться довкола й знову опускається на глибину. Дехто з жителів жартує, мовляв, з'явилася місцева Нессі. Бувалі рибалки стверджують, що то, вірогідно, піднімається на поверхню ковтнути повітря велетенський старий сом. Жарти жартами, а липневий номер газети «Спід-інфо» повідомив, що минулого літа на Дону велетенський старий сом проковтнув хлопчика і молоду жінку.

Микола ВОЛОК.

Кіровоградська область.

Спорт

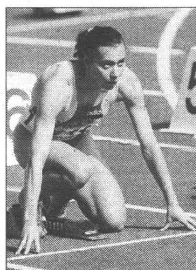
Дорогоцінний сплав перших днів

Легка атлетика. Після перемоги 31-річного Олександра Багача у штовханні ядра на старті чемпіонату світу в Афінах прихильники збірної України і наступного дня турніру пережили чимало приємних хвилин.

По-перше, срібну нагороду на 100-метрівці здобула спринтерка з Києва 25-річна Жанна Пінтусевич. Вона показала результат 10,85. А перемогла, на мить випередивши нашу спортсменку (10,83), американка Маріан Джонс.

І щоб завершити розповідь про спринт, повідомимо, що у чоловіків на 100-метрівці найкращим був 23-річний американець Моріс Грін (9,86), якого називають гарматним ядром з Канзаса.

Нарешті, про ще один успіх нашої команди. У метанні молота срібним призером став 30-річний Андрій Скварук з Рівного — 81 метр 46 сантиметрів. Лише в останній, шостій, спробі «золото» у нього вирвав німець Гайнц Вайс — 81.78.

На знімку: віце-чемпіонка світу Жанна Пінтусевич.

Суперники визначилися

Футбол. У штаб-квартирі Європейської спілки футбольних асоціацій у Женеві (Швейцарія) відбулося жеребкування кваліфікаційного раунду Кубка УЄФА. Українські клуби за суперників отримали такі команди: «Ворскла» (Полтава) — «Андерлехт» (Бельгія, Брюссель), «Дніпро» (Дніпропетровськ) — «Аланія» (Росія, Владикавказ). Перші поєдинки наші колективи проведуть у гостях 12 серпня, повторні — вдома 26 серпня.

Відбулося кілька матчів 5-го туру чемпіонату країни у вищій лізі. **«Нива»—«Шахтар». 1:0.** 13 500. А. Капанадзе, 87. **«Карпати»—ЦСКА. 1:0.** 7000. Маковей, 51. **«Чорноморець»—«Торпедо». 5:0.** 2000. 1:0 Гусейнов, 37, 2:0 Шутов, 41, 3:0 Щекотилін, 42, 4:0 Щекотилін, 65, 5:0 Щекотилін, 73. **«Металург» Д—«Зірка-НІБАС». 3:0.** 2000. 1:0 Зав'ялов, 33, 2:0 Мізенко, 45, 3:0 Мінтенко, 59. На 57-й хв. Мізенко не реалізував пенальті. **«Прикарпаття»—«Кривбас». 1:2.** 4000. 0:1 Воскобойник, 22, 0:2 Платонов, 53, 1:2 Безпалих, 61.

Нарешті, вболівальників порадували одесити. До речі, в їхньому складі з'явилося двоє новобранців: Роман Пец, який раніше виступав у Харкові, а потім в Ізраїлі, та нападаючий Шутов, який перейшов до «Чорноморця» з московського ЦСКА.

А от «Шахтар» дещо здивував. Хоча ми вже звикли до того, що тернопільці вдома рідко поступаються комусь. Там для них авторитетів не існує.

Іван ОЗЕРЧУК.

А тепер зіграйте в гостях...

Першість України. Перша ліга. 2-й тур: Нива — Авангард — Індустрія — 4:1. Гащин, 28, Фінкель, 62, 88, 90 з пенальті — Ющук, 81 з пенальті. Полісся —Зоря — 1:1. Софілканич, 70 Шопін, 73. Десна — ФК Черкаси — 1:1. Овчаренко, 55 — Грицай, 25. Металург — Хімік — 3:0. Волков, 4, Олійник, 41 і 58. СК Миколаїв — Металіст — 2:0. Панчишин, 37 у власні ворота, І. Карпонай, 75. Волинь — Верховина — 3:1. Драницький, 31 з пенальті, 78, Богунов, 73 — Гасанов, 42. Буковина — ФК Львів — 2:1. Кучер, 25, Білоус, 36 з пенальті — Гурка, 53. Нафтовик — Шахтар — 3:0. Чорношевець, 8, Харченко, 26 з пенальті, І. Толстов, 86. На 68-й хв. Золотницький (Ш) не реалізував пенальті. Явір — Сталь — 1:0. Остробвний, 48. Матч Динамо-2 — ЦСКА-2 перенесено на 25 листопада.

У двох стартових турах гості не змогли перемогти господарів, задовольнившись лише трьома нічийними. Що тут зіграло вирішальне значення: допомога «рідних» стін чи перевага сторони, яка приймала, в усіх компонентах гри? Відповісти на ці запитання поки що дуже складно. Лише після того, як нинішні господарі зіграють по два матчі на чужих полях, можна буде судити про їхню силу.

Хоча вже тепер помітно, що вінницька «Нива» та СК «Миколаїв» і на виїзді гратимуть тільки на перемогу. Щодо добору гравців — це найсильніші команди. Щоправда, миколаївцям довелося добряче попотіти для взяття воріт «Металіста», у якого те саме завдання —потрапити до вищої ліги. Допоміг миколаївцям Панчишин, який розпечатав свої ворота. А другий гол забив І. Карпонай. «Нива» легко переграла дебютанта ліги, захист якої нічого не міг вдіяти з Фінкелем. Новачок «Ниви» зробив перший хет-трик у першості. Щоправда, й гості порадувалися: своєму першому голові. Його з пенальті забив Ющук. До речі, в цьому турі було призначено 6 одинадцятиметрових ударів (в минулому п'ять). Лише один пенальті не зміг реалізувати голкіпер «Шахтаря», а ось польові гравці були точні.

Після двох турів лідирують СК «Миколаїв», «Нива», «Буковина», «Металург», «Явір», у яких по 6 очок.

Матчі 3-го туру відбудуться 8 серпня.

Ярослав СЕРГІЄНКО.

Провінція

До булави треба голови

У ролі студентів опинилися недавно управлінці Чернівецької міськради. Їм належало пройти атестацію на фахову зрілість. І для багатьох з них цей екзамен виявився каменем спотикання. Із 128 атестованих керівних персон іспит склали лише 100. Кільком чиновникам, які провалили «сесію», довелося написати заяви про звільнення.

Невдовзі при міськраді почне діяти контролюючий орган, що стежитиме за тим, як втілюють у життя виконкомівські ухвали.

Василь БАБУХ.

Чернівці.

Якщо врятуєш хоч одне життя...

Кременчуцький регіональний благодійний фонд «Християнський світ» отримав статус міжнародного. Проведено чимало спільних благодійних програм із США, Канадою, Німеччиною, Ізраїлем. І надалі передбачається участь у міжнародних неурядових конференціях, симпозіумах, семінарах, виставках та інших християнських благодійних і культурно-масових заходах. Фонд насамперед опікуватиметься ветеранами, пристарілими, інвалідами, багатодітними сім'ями, дітьми-сиротами. Не оминуть увагою також осіб, які потерпіли від екологічних, промислових катастроф, стихійного лиха, жертв репресій, творчу молодь.

Григорій ГРИНЬ.

Полтавська область.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Перший заступник головного редактора А. ГОРЛОВ.
Редколегія: С. ПРАВДЕНКО (головний редактор), О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 254061.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311144.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.